

Jaunimo liudijimai iš kelionės į Pasaulio jaunimo dienas Madride 2011 metais

Sunku pasakyti, ką gavau PJD kelionėje. Turbūt daugiausiai žmones. Didelis džiaugsmas buvo lietuvių rytinės pamaldos, trukusios tris dienas ir pripildytos Šventosios Dvasios. Ačiū Tau, brangus Tėve ir Viešpatie, už jas! Gavau naują artimą draugą, už kurį taip pat labai dėkoju! Džiugino mūsų autobusas, jo keleiviai. Taigi, geriau pagalvojus, tikrai matau Viešpaties palaiminimus šioje kelionėje. Vesk mus, Viešpatie! Myliu Tave, renkuosi ir tarnauju Tau. Net, kai sunku ir viskas griūva. Tavo dukra ir Jūsų visų sesė Kristuje.

Dėkoju už žmones, kurie buvo su manimi visos kelionės metu, už tuos, kurie privertė juoktis ir patirti nepakartojamus įvykius. Už Vigilijos naktį ir tą audrą, kuri mus visus užklupo ir privertė pasijusti vieningais kaip niekada. Taip pat dėkoju už bendras maldas, kurios leido atrasti Dievą iš naujo ir kartu melstis su žmonėmis iš viso pasaulio. Didžiausiais AČIŲ GELTONAM, ŽALIAM IR RAUDONAM AUTOBUSAMS!!!!

Šioje kelionėje aš patyriau stiprų bendrystės jausmą. Dieve, dėkoju už sutiktus naujus žmones, greitai tapusius mano draugais. Dėkoju už galimybę atrasti iš naujo senus draugus. Dieve, ačiū už kiekvieną kelionės dieną, už visus įspūdžius, džiaugsmus ir sunkumus. Ačiū, kad padėjai visa išverti. Šioje kelionėje supratau, kaip svarbu yra liudyti, dalintis ir kalbėtis. Ačiū, kad padėjai tapti atviresne nei buvau anksčiau. Ačiū už viską!

Kelionėje į PJD Dievas man leido suprasti, kokia vertinga yra draugystė, bendravimas. Per sutiktus ir šalia buvusius žmones suvokiu, kad mūsų Viešpats yra bendravimo Viešpats. Per kelionėje patirtus įvykius patyriau, koks gražus yra paprastumas kaip gyvenimo būdas.

Viešpatie, dėkoju Tau už:

Tai, ką taip sunku įvardinti žodžiais. Dėkoju už savo tikėjimo pajautimą ir suvokimą visa širdimi ir visu protu. Už tą nušvitimą...

Už pokalbį. Paprastą dviejų skirtingų žmonių pokalbį. Už tai, kad mudvi galėjome pasidalinti skirtinga gyvenimiška patirtimi.

Už savo bendrakeleivę tikrąja to žodžio prasme. Už tai, kad 3 savaites kiekvieną valandą leidusios drauge, sugebėjome paskutinį kelionės pusvalandį dar kartelį viena kitą atrasti, sužinoti kai ką naujo. O tas laikas toks svarbus ir reikšmingas...

Už tuos du žmones, kurie ištiesė man pagalbos ranką, kai man to labai reikėjo. Už jų supratimą ir išklusimą. Laimink juos.

Už ašaras tą vakarą Prancūzijoje. Džiaugsmo ašaras, supratęs, kad baimės nepasitvirtino, kad parsivežu didesnį jausmą nei išsivežiau. Už dovaną mylėti.

Už išpažintį.

Dėkoju už sutiktus žmones ir jų pavyzdį. Jie man parodė, kaip reikia sekti Kristumi, Svarbiausia, jog padėjo pajusti bendruomenės svarbą bet kokio žmogaus gyvenimo kelionėje. Dėkoju ir už tai, kad pajutau Dievą dar arčiau savęs. Šis patyrimas padėjo man atsigauti dvasiškai ir suprasti, jog niekada neliksiu viena.

Jaunimo dienos padėjo man atrasti dvasios ramybę, kurios iki šiol labai trūko. Mano tikėjimui tai irgi buvo atgaiva ir įkvėpimas. Po šių jaunimo dienų pradėjau jausti, jog gyvenu, pamilau aplinkinius ir

save. Gal tai nėra didysis atsivertimas, tačiau neabejotinai didelis žingsnis link to. Jaučiu, jog pasaulyje esu ne viena ir kažkas mane saugo. Tereikia į jį kreiptis ir kalbėtis.

Tik dabar, ko gero, suprantu, kokia didžiulė dovana man buvo ši piligriminė kelionė...Kodėl? Nes tu, Jėzau, man padovanojai visus šiuos žmones, esančius aplink dabar. Kokia gali būti didesnė Tavo, Jėzau, dovana, nei nuoširdi žmogaus šypsena skirta tau? Kokia gali būti didesnė dovana nei susitikę žmonių nuoširdūs žvilgsniai, blizgančios akys bylojančios: „myliu tave broli/sese, priimu tave tokį, koks esi“. Po šios piligriminės kelionės atsirado iš tiesų labai daug šypsenų ir žvilgsnių, o tai man neįkainojama, per tai jaučiu Tavo, Jėzau, artumą, rūpestį, meilę, per tai aš suvokių bent dalelę didžiosios Meilės slėpinio. Jėzus yra su mumis, tarp mūsų ir mumyse ir visi šie žmonės padeda tai suvokti.

Ačiū už parodytą naują kelią, paskatinimą mąstyti ir stiprybę bent jau mėnesį to nepaleisti. Prašau, kad užtektų kantrybės niekada to nepaleisti. Ačiū už visus sutiktus žmones, kurie padėjo man pamatyti.

Po atsivertimo atvėriau savo širdį Viešpačiui, pasikliauju Juo, leidžiu Jam veikti mano širdyje ir gyvenime. Per labai trumpą laiką mano gyvenimas apsisvertė. Keitėsi viskas: jausmai, tikslai, charakteris, net išvaizda. Nuolat jaučiu, kad Viešpats yra su manimi, kad mane labai myli. Kelionės metu visa tai patyriau dar stipriau ir tikiu, kad savo gyvenime visuomet atsiminšiu visas Jo dovanas ir meilę man, ir kad daugiau niekuomet nenusisukčiau nuo Jo. Dar stipriau įsisąmoninau, kad mūsų gyvenimo tikslas būti su Viešpačiu, ieškoti Jo, eiti į Jį. *Lina*

Esu dėkingas Dievui už šią nuostabią gyvenimo kelionę. Gyvenimo, nes daug ką iš jos gavau – meilę, prasmę, viltį, tikėjimą. Labai sunku tai žodžiais apibūdinti... Bet esu labai dėl to laimingas.

Šioje kelionėje išmokau kantrybės artimui, priimti žmones tokius, kokie jie yra, atleisti, kai būdavo sunku. Ačiū tau Dieve už galimybę pabūti arčiau Tavęs, bendrystėje su kitais.

Dėkoju Tau, Viešpatie, už suteiktą galimybę susirasti naujų draugų, atrasti bendraminčių ir suprasti (atrasti) tai, ko Tu iš manęs nori, dėkoju už gautus atsakymus į savo klausimus. *R.*

Dieve, ačiū už širdies perkeitimą. Ačiū, kad padarei ją imlesnę Tavo valiai, Tavajam Žodžiui. Ačiū už atviresnę širdį. Medžiu padėk, Dieve, kad tai tęstųsi su mano paties valios pastangomis. Liek savo malones į mano širdį ir išlaikyk ją atvirą.

Dėkoju, Dieve, Tau!

- Už naują gražią draugystę
- Už sutvirtintą seną draugystę
- Už paskatinimą MĄSTYTI ir KELTI KLAUSIMUS
- Už pamatymą, kiek daug Vilniuje yra gražaus tikinčio jaunimo
- Už žmonių gerumą visur, kur mus priimdavo
- Už nuostabią Ispanijos gamtą ir žmones

Dėkoju, Dieve, už draugystės dovaną, taip pat už maldos bendrystę. Dėkoju dar ir už tai, kad Dievas sutaiko žmones, suteikia jėgų bei išminties išgyventi konfliktus ir visus nesutarimus. Prašau Dievo reikalingų malonių sau, savo draugams ir visai Lietuvai.

Dėkoju Viešpačiui visų pirma už galimybę dalyvauti PJD, už puikius žmones, bendrystę, Dievo buvimą. Galbūt važiuodama į kelionę tikėjaisi labai daug, bet kai kas nors vykdavo ne pagal mano įsivaizdavimą, Viešpats išmokydavo žvelgti į mažus dalykus, į mažus Jo ženklus. Aš dėkoju Viešpačiui, kad kelionės metu palietė mane, atvėrė man akis, parodė, kur aš gyvenime netinkamai elgiuosiu. Dabar grįžus,

nėra lengva, tačiau tikiu, jog tikrai su Dievu pajėgsiu būti tyra ir ištikima Jo mokinė. To aš trokštu. Ir pasitikiu Viešpačiu. Ir trokštu keistis, kad vis labiau artėčiau prie Jėzaus širdies. Džiaugiuosi tuo, ką Viešpats duoda ir stengiuosi suprasti, ką Viešpats dar yra paruošęs, stengiuosi nenuklysti nuo Dievo Šviesos. Amen.

Per PJD supratau, kad gyvenimas yra nuostabi dovana, kuria turiu dalintis su kitais, suvokiau, kad mane supantys žmonės yra patys nuoširdžiausi. Patyriau daug meilės ir šilumos. Buvau apsupta ramybės, džiaugsmo, vilties. Pradėjau jausti dar tvirtesnį ryšį su Dievu. Šių Pasaulio Jaunimo Dienų dėka išsiaiškinau, kokie dalykai man svarbiausi, panorau sekti Dievo keliu (gerumo, meilės, gailestingumo). Už visas malones ir patirtus dalykus esu JAM dėkinga. Džiaugiuosi, kad Jis pakvietė mane, leidžia jaustis tvirtai ir žinoti, kad Jis visada su manim.

Dėkoju, Viešpatie, kad leidai pajusti Tavo galybę, Tavo stebuklus, Tu tikrai esi visagalis! Dėkoju, kad esi mano širdyje ir myli mane tokią, kokia esu. Dėkoju už žmones, sutiktus Madride, kad veiki per juos! Suteikėi man ramybės Dvasią, Dieve, ačiū. Tu suteikėi malonę pasitikėti savimi ir nebijoti skelbti Tavo Žodį. Dėkoju, kad išklausei mano prašymus! Dėkoju už Tavo gailestingumą. Aš myliu Tave. Ačiū. Meldžiu, suteik išminties, meilės Dvasią visiems žmonėms.

Viešpats suteikė malonę, tik dėl Jo aš galėjau vykti į PJD. Galbūt nebuvo lengva iš karto apsispręsti dalyvauti PJD, tačiau, kai leidi save vesti, atsiliepi Dievui, nebelieka jokių, net menkiausių abejonių. Dievas suteikė dovaną, kelionės metu sustiprino dvasiškai, apreiškė, koks nuostabus gyvenimas yra sekant Viešpatį!!!

Dėkoju Dievui, kad mane pakvietė išgyventi Pasaulines Jaunimo Dienas, nes po kelionės pasikeitė mano prioritetai, kai kurios vertybės. Tai man padėjo naujai pergalvoti gyvenimo tikslus.

Drąsiai galiu sakyti, kad tai pakeitė mano gyvenimą, nes padovanojo Stebuklą. Tai sustiprino mane tikėjime, padėjo tikrai įsišaknyti Kristuje ir sekti juo kiekvieną dieną.

Dėkoju Dievui už tai, kad piligriminės kelionės metu Jis man padėjo sustiprinti savo tikėjimą, kad man padėjo atrasti kitokį save. Taip pat dėkoju ir už naujus, kelionės metu sutiktus, draugus, už naujus patyrimus.

Dėkoju už mano mažos grupelės bendrystę. Už tai, kad tai buvo pasiruošimas, prisipildymas ateinančiai kelionei. Dėkoju už visus žmones, kurie galėjo atvykti. Už tuos, kurie buvo paliesti Tavęs, už tuos, kurie keitėsi. Dėkoju už tai, kad Lietuvoje retai susitinkdami su tiek daug jaunimo, galėjom susitikti su juo ten. Mane tai pripildė. Prašau daugiau tokių susitikimų mūsų Tėvynėje, kad galėtume būti kartu ir tęsti tai, ką randame atėję.

Ačiū už visas malonias, linksmas akimirkas, naujus draugus, už tai, kad turėjau galimybę susipažinti su kitų šalių, kultūrų katalikais, už tai, kad pamačiau daug Žemėje stebuklų, kad sustiprėjau tikėjime, paaugau, gavau patirties.

Dėkoju Tau, Dieve, už tą nuostabią kelionę į Madridą, dėkoju, kad susipažinau su daug naujų žmonių ir nesvarbu, kad per vigiliją užklupo audra, nes kiekvienas reiškiny yra iš Dievo ir taip Jis parodė, kad yra su mumis, su tais dviem milijonais tikinčiųjų. Dieve, tu parodei, kad esi su mumis Madride, neapleisk mūsų visų, nesvarbu, kurioje šalyje būtume, nepalik mūsų, nes tik su Tavimi esame saugūs ir laimingi.

Dieve, ačiū, kad davei man būtent tai, ko man trūkdavo. Ačiū, kad leidai man pabūti su žmonėmis tą dieną, kai jaučiausi be vietos ir kad davei man progą pamatyti, kad nesu nereikalinga, nenaudinga, kai tokia jaučiausi. Ačiū, kad davei man bendrauti su žmonėmis, su kuriais iš pat pradžių pamaniau, kad negalėsiu bendrauti. Ačiū, kad nuolatos man primeni tiesą ir atleisk, kad aš tikiu melu ir nevisada klausau Tavęs.

Kelionė į PJD atskleidė man bendrystės malonę – jaučiausi priimta tokia, kokia esu, tad buvo gera atsipalaiduoti, buvo palanki terpė skleisti talentams, išryškėti geriausioms kiekvieno mūsų savybėms. Manau, Dievas leido mano širdies žaizdom apgyti – jaučiausi tvirtesnė, saugesnė, nebe tokia pažeidžiama ir besiblaškanti. Dievas – mano inkaras kasdienybėje. Atradau kasdienę maldą – malda pradėdama ir baigiu savo dieną. Meldžiuosi eidama į darbą, pusryčiaudama ar maudydamasi duše ☺. Gera jausti vienybę savyje ir vienybę su Dievu.

Viešpatie, dėkoju Tau už suteiktas malones, už pačią galimybę išvažiuoti, už naujus draugus ir patirtis, už visus Tavo meilės artimui ženklus ir visus patirtus sunkumus, kurie ugdė tarpusavio meilę. Dieve, nežinau, ar buvo įgyvendintos mano kelionės intencijos, bet tikiuosi, kad reikalai dar nėra žlugę. Būk su manim dabar, kaip kad buvai kelionėje.

Ačiū Dievui už patirtį jaunimo katechezėse, išpažinties malonę. Ačiū už ašaras. Ačiū Jam už didelės bendrystės pažinimą Madride.

Dieve, dėkoju Tau už visą kelionę į PJD! Ypatingai dėkoju už pažintus draugus ir pažintą MEILĘ!!! Aš tapau tokia laiminga, taip pasikeitė mano vidus. Į viską pradėjau žiūrėti kitomis akimis, nebejaučiu gilaus liūdesio, kuris buvo giliai manyje kiekvieną mielą sekundę... Aišku, visko pasitaiko, bet dabar jaučiausi tvirtesnė! Visada dabar būnu atvira ir stengiuos aukoti save kitiems ir Dievui! Niekada nebūčiau pagalvojęs, kad taip į gera viskas pasikeis!

Ačiū už bendrybę! Jutau jėgą būnant kartu, ačiū, kad kalbėjai per kitus ☺. Ačiū, kad parodei, kokie nesvarbūs yra materialiniai dalykai, o dvasiniai be galo stiprūs.

Dieve, dėkoju, kad išmokei mane pasaulį labiau priimti tokį, koks jis yra, o labiausiai už tai, kad išmokei priimti save tokią, kokia esu. Už išgyventą džiaugsmą ir už abejonę, kuri leido man pasijusti žmogumi, mėstančiu ir suvokiančiu. Už dvasios ramybę, galinčią atlaikyti visus proto, minčių ir aplinkos išbandymus.

Draugystė ir savo mažumo pastebėjimas, troškimas priklausyti Kristui, švytintys klarisių veidai, adoracijos dovana. O pasikeitimų vėliau buvo, matyt, jie susiję, šlovė Viešpačiui. O ypač stipru man, kad apskritai buvo duota važiuoti, tai buvo dovana. Ir Mergelė Marija! Dovana, net kai Ją pamirštame.